

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED TRI-WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF FRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видів Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українському Робітничому Домі, на рой вулиці Фрічард і Мекґрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

COR. FRITCHARD AVE. AND MCGREGOR ST. WINNIPEG, MAN., CANADA.

Редакція за оголошення не відповідає.

ОДИНАЦЬАТА ПІДВАЛИНА.

Одинацятий раз з'їзджаються представники організованого українського робітництва й фармерства Канади на свої річні наради в центр своєї організації від того часу, як почали вони будувати свою велику нинішню організацію — Товариство Український Робітничо-Фармерський Дім.

Бувати вони почали їй весною 1918 року, що була весною великих визвольних боїв і надії трудящих цілого світа. На великих просторах буйної царської Росії лунали тоді гарматні вистрели вже класової війни. До цих вистрелів прислухалося тоді робітництво цілого світа, а українське робітництво Канади зокрема, бо їхня батьківщина, що сотки літ мучилася в царсько-поміщицькій неволі, також ставала під червоний прапор визвольної боротьби.

Українські робітники й фармери, що переслідувані були тоді в Канаді і як "австрійці" і як більшовики, відтіля були від своєї батьківщини, вони з тяжким трудом розбиралися в тому, що там діялося. На українському політичному оновіди появились Грушевський, Винниченко, Петлюра, Петрушевич, появились численні партії з революційними назвами, а контролюючим змістом, за крџадоном на капіталістичних ярмарках появились їхні місці, комісії, делегації, метелики.

Пролетаріят Європи також ставав до бою. Цар і кайзер повтікали, робітництво в багатьох великих індустриальних містах почало творити ради робітничих та саадатських депутатів, а в Угорщині та Баварії проголосило радянські республіки, диктатуру пролетаріату.

Трудящі Західної України, воюючи що вертали з фронтів, дикувалися в українську армію їй широко з повною вірою ставали під злудні кличі Петрушевичів-Левіцьких до боротьби за визвіл своєї країни і за оборону її перед новим ворогом, польською шляхтою.

Такими були ті перші роки, що в них організувалася наша робітничо-фармерська організація в Канаді. Розбиті, розпорочені по величезних просторах Канади збиралися під один ступіт освітні й драматичні гуртки, закликали одні других до спільної праці, перекукувалися на сторінках своєї газети, "Укр. Роб. Вістей", що заняла місце "Робочого Народу".

Шляхом завязтих і витриманих боїв здобували українські працюючі свої позиції, закріплювали за собою і знов йшли далі, мобілізуючи все нові й нові загони. В часнаступлу капіталу на фронт праці, в час страйкової боротьби за поліпшення умов праці, проти зриву заробітної плати, за вкороченням годин праці, проти спід-ап систем, за соціальним забезпеченням трудящих — українські працюючі, об'єднані у свої організації, все були в перших бовієвих колоннах, все йшли боротьбою плече-в-плече з усім пролетаріатом Канади. Члени ТУРФДіму завжди перші йшли з моральною і матеріальною допомогою страйкерам, посилюючи їхній фронт, організуючи витриманість у страйковому бою.

11 років існування ТУРФДіму, це 11 років витриманої класової боротьби на усіх фронтах. У тій боротьбі народжувався 95 відділів ТУРФДіму, що зараз оперізали сіткою Канаду, судувалися 72 твердінні, Український Робітничо-Фармерський Дім, в яких виконується класова свідомість і знання українських трудящих мас Канади. Усі відділи Жінської й Секції Молоді таксамо виростає в тому самому оточенні.

ТУРФДіму не забув теж за свою наймолодшу, за другу їй третью зміну. Зміна та виховується в численних відділах Секції Молоді, в десятках Українських Робітничих Діточих Шкіл, що існують при відділах ТУРФДіму.

Існуючі члени, робітників і фармерів, робітниць і фармерок, стоять у своїй організації нині; тисячі їхньої молоді у своїх молодечих відділах, діточих школах — це є боева організована сила українських трудящих мас. Значить, ТУРФДіму вів за неповних 12 років згуртувати у своїх лавах поважну частину українського населення Канади, а своєю організаційно-освітньою працею ТУРФДіму зєднав для себе симпатії щонайменше у 50 тисяч українських трудящих Канади. Проте найкраще посвідичить робітничо-фармерська преса, що охочою до 30 тисяч читачів.

Коли пішуться ці рядки, по коридорах Укр. Роб. Дому у Вінніпегу, в його салях, бібліотеці, ходять, розглядаються вже делегати, що прибули з різних місцевостей Канади. За пару днів прибудуть ще нові десятки, придуть делегати від відділів Жінчої Секції, як також приде друга зміна — делегати й делегати відділів Секції Молоді й засядуть на п'ять днів для обговорення й вирішення найважливіших справ, що стоить зараз перед нашою організацією їй перед трудящим українським населенням Канади, накресляють плани праці на майбутнє.

Кожного року з'їзджаються організовані українські робітники й фармери на свої з'їзди і хоч дорого їй це коштує, то життєві проблеми, які стоять перед ними, є дорожчі їй важливі за всякі кошти, а їй можна вирішати тільки загальними з'їздами й конвенціями. Бо не тільки над справами одної своєї організації радитимуть представники організованого українського робітництва й фармерства. Вони радитимуть над справами двох своїх масових організацій — ТУРФДіму і РЗТ та над справами своєї преси, вони радитимуть над справами цілого українського трудового населення Канади й

старого краю. До голосу їй наради прислухатимуться не тільки прихильники, але й вороги. Бо кожна ухвала наших з'їздів — то нова цеглина в нашу організаційну будівлю, а кожна виконана ухвала, то великий удар по нашому класовому ворогові.

Обговорюючи свої організаційні та освітні справи, не забудуть делегати й делегатки про свого найміцнішого організатора і оборонця — українську робітничо-фармерську пресу. Вони подбають про те, щоб ією в майбутньому році озброїли нові тисячі робітників і фармерів, змобілізувати їй до своїх рядів, до своєї класової армії й гартувати до визвольних боїв.

Вітайте ж делегати й делегатки Одинацятотоу З'їзду ТУРФДіму!

ПАН ЮЗЕФСЬКИЙ ЗАСВІЧУЄ КАГАНЕЦЬ У ВАРШАВІ.

Зрадинство української буржуазії. — Про що мріяли петлюрівці і чого хочеться полковникові Остряниці. — Плазування українських панків-удівців перед варшавськими панамі — Пан Юзефський "рятує" українську культуру в Польщі. — Чого варта витівка пана Юзефського.

ВІД ГЕТЬМАНІВ І ДО НАШИХ ДНІВ.

Українське панство, українська буржуазія, що виховалась на варшавських та московських царських смітниках, уславилася в історії народів з давніх давен зрадинством трудящих України. За перемогу один над одним, за володіння маєтностями, за пересердя один на одного, за гроші або й просто за якийсь закладений маєток, українські гетьмани, полковники й сотники, що пізніше з запізненням старого гетьманства на Україні перетворилися на великих і дрібних ділячи-поміщиків, страшенно визискували та зраджували один за одним трудящие селянство. Гетьмани Дорошенки, Самойловичі, Многогрішні, Скоропадські, Розумовські — кожний з них, в залежності від тодішніх політичних обставин, продавав чи варшавським крудям, то московським царям, то кримським ханам, або й просто йшов на бік того, хто дасть більше і вів за собою обуржені темні маси селянства й козаків. І панаши українське панство за дворянські титули та за чини і маєтності злізало півті царям то в Москву, то в Петербурзі, то крудям у Варшаві.

МРІЙ ПЕТЛЮРІВЦІВ І СКОРОПАДСЬКОГО.

Підчас революції нападки старого українського панства недалеко втекли від своїх діл і прадідів — вони в спільні з куркулями і понами кажкали собі на поміч проти трудящих селян то німців, то поляків, то французів і англійців. А настановлений куркуляками на гетьмана царський генерал Скоропадський мріяв про те, щоб за допомогою німецьких генералів, почавши з України, знову збити до купи стару царську Росію і посадити на трон якогось із Романових.

Українське трудящие селянство і робітництво, за допомогою трудящих всього Союзу, під проводом комуністів, вигнало геть за межі України негодотки і російської і своєї "рідної" буржуазії.

І Петлюра, і Скоропадський, і всі їхні прибічники опинилися далеко за межами України — хто в німці, хто в чехів, хто у Франції, а хто й Румунії й Польщі. Там вони їй досі продають свою класову роботу проти трудящих Радянської України і мріють про утворення "самостійної" України під рукою варшавських владик. В цьому вони мають підтримку від буржуазії і поміщиків сусідніх держав.

МРІЙ ПОЛКОВНИКА ОСТРЯНИЦІ.

Найбільше стараються за утворення "самостійної" України з нашої радянської землі польські пани-фашисти. Ше їй досі мають у Польщі притулок всякі петлюрівські негодотки та гетьманські авантюристи їй провідисвіти на зразок колишнього ад'юванта гетьмана Ско-

ропадського, полковника Павлика-Остряниці. Цей Остряничий "зрадин" свого хазяїна Скоропадського і зголосив себе гетьманом "всєї соборної України". Мовляв, чим я гірший за Скоропадського... Тепер Остряничий лише свої "універсали" їй розсилає їй без марок (бо нема за що купити поштово марку) усім своїм добродійним капіталістам, випрошуючи грошевої допомоги "на похід проти більшовиків". За що допомогу він обіцяє, коли знову Україну, віддати великі кошти капіталістам, забрати землю в селян, віддати їй у панщину і т. ін.

КАІНИ З УНДО.

Не знати, чи знайшлися вже такі дурні, щоб послухали того пана Остряничого, але знайшлися інші дурні, що зрукують у польських газетах відозви "пана гетьмана України Павлика-Остряниці". Поруч з такими провідисвітами Остряничими, торує Західною Україною, зрадкуючи трудящих, і нієвничка купка буржуазії з цієї пригнобленої польським панством частини України. Це так зване УНДО — невеличка група західно-української буржуазії на чолі з Дмитром Левіцьким.

Ці панки, маючи кілька своїх депутатів у польському сеймі, і вдень і вночі лижуть п'яти польському уряду, сповні брехні і льготки про всякі страхи на Радянській Україні. В своїй ненависті до влади трудящих, зі страху, що рано, чи пізно прийде ця влада і на Західню Україну, вони продають польському панству навіть ті невеличкі культурні і політичні права, що віками здобували їй це в австрійських цсарів трудящі Західної України. Щоб доскочити свого, вони злігаються з польським поміщицим, недавнім губернатором польської частини Волині, Юзефським, що тепер його призначено на міністра внутрішніх справ у польському уряді. Цей панок ше торік, будучи волинським губернатором, загрожував в одній своїй промові походом на Радянську Україну. Він був за Петлюру, представником Писудського, офіційно іменується українським міністром і видаючи себе за великого друга українського народу. Призначення його тепер на міністра внутрішніх справ Польщі, звичайно, знаменє. Це свідчить, що польський фашизм про шість мріє, шість гогує проти Радянської України. Покишов, поруч з авантюристичними замірами польської воєнщини, усіх Остряничів та шпитів з того УНДО, провадиться їй тихим підкопом інша робота.

ВИТВІВ ПАНА ЮЗЕФСЬКОГО

З появою в польському уряді п. Юзефського, виникла думка у Варшаві утворити "український інститут" — науковий заклад для Західної України в протієждність нашій Всеукраїнській Академії Наук.

Наша Академія Наук давно вже стоить кісткою поперек горла польському панству. Трудящі Західної України бачать, як справді широдбає радянська влада за поширення культури, знання, науки на Радянській Україні, скільки коштів і сил покладає і кладе на те, щоб трудящі Радянської України, мали найміцний науковий заклад, який би скучував на собі себе найкращі наукові сили, мід зробити якнайбільшу користь трудящій людності.

ВУАН І ВАРШАВСЬКИЙ "УКР. ІНСТИТУТ".

За невеличкий час свого існування, особливо за останні роки, ВУАН (Всеукраїнська Ака-

Польський шляхтич пан Юзефський буде за капт "український інститут" у Варшаві, накреслює його петлюрівською шляшкою їй за не унадо-фашисти злагодити патини польської шляхти.

демії Наук) перетворилася справді на величезне вогнище радянської науки, радянської наукової думки. У ній працюють найкращі наукові сили не тільки Радянської України, а серед академиків є багато найвідатніших вчених з усього Союзу, чимало вчених чужої землі і навіть кілька вчених з Західної України. ВУАН за радянської влади стала все-вітньо визнаною науковою установою. А в той час на Західній Україні, українці не мають не тільки своєї академії, але не мають навіть своєї університету. Польська влада закриває українські гімназії, школи, "Пролетаріат", розганє учнівських українців. Це впадало у віч весьому світові, а найбільше обурювало людність Західної України.

Отже, тепер спало на думку польському уряду відкрити у Варшаві "український інститут", що має собою підмінити діл Західної України українську Академію. Не вако собі уявити, що це буде за наукова установа. Цим варшавським

НАЙШОВ ВДОМА ТЕ, ЧОГО ШУКАВ ЗАКОРДОНОМ.

Лист з Радянської України до "Українських Робітничих Вістей" робітника, що жив в Канаді 14 літ.

Перебуваючи в Канаді 14 років (1913-1927 р.) мені дошось даєтьсє визнаю умови праці в капіталістичній державі. Поіхав я в Канаду завдяки тяжким умовинам життя дома і з тим, щоб заблагати в Америці їй нажитися, бо в нашій країні не було життя від поміщиків, як так тяжко визискували селянство. Але потім я побачив, що помилуюсь. Віддавнясь їй листів газет з Радянської України про дошечнення в нашій країні, їй в 1927 році вирішив поїхати назад на батьківщину. Коли я приїхав, то застав все в такому стані: всі фабрики їй заводи в руках держави їй робітництва — під їй загальним керівництвом; земля вся в користуванні селянства. Вся влада в руках пролетаріату як міста, так і села; робітники працювали по 8 годин взагалі, а по шахтах по 6 годин. Вся робота в масах переводиться в покрояженні з самими масами. Ясно, що тут не береться під увагу куркуляко-поміщицьких елементів.

маєлаком польський фашизм думає засліпнити очі трудящим України.

ДОМОК З КАРТ.

Ця вигадка панів Юзефських не більше, як домок з карт, що його хочуть прикрити петлюрівською націоналістичною шапкою. Та вони поміняються...

Навіть денки польські буржуазні газети таку підміну Всеукраїнської Академії Наук якимось "інститутом" визнають за смішну і наївну. З наукового боку цей "інститут", коли він буде заснований, не зможе в ніякій мірі замінити Всеукраїнську Академію Наук, бо не знайдеться для цього чесних наукових сил, що захочуть працювати у цьому витворі панів Юзефських. Ця установа може тільки стати притулком для різних авантюристичних інститутів, що їй без того готові завжди "до панських послуг" та до коверзування і интриг проти Радянської України.

КАГАНЕЦЬ ЮЗЕФСЬКОГО НОБИМАЄ І ПОГАСНЕ.

Але трудящих Зах. України не принадеять пани Юзефські на свій підслупуватий варшавський каганець. Трудящі знають їй забезпечити умови життя всім трудящим на багато краще, ніж це було до цього часу. Все будівництво їде за певними планами їй про безробіття їй мови не може бути. На селі в побуді "є величезні зміни. Коли їй визиди в Америці, крім внилки, брудної лайки між парубочеством їй почуті нічого більше не можна було, то тепер шось нічого нема. В культурному відношенні село на багато пішло вперед.

Я зараз працюю головою організації К.Н.С. (Роботи) і ділячий сільради. Роботи дуже багато є, їй було б менше, але замість того, щоб вся маса працювала по будівництву соціалізму, їй потрібно учинити по лікнепах і ліквідувати свою неспівемність, що залишилась в спадщину після царизму. Вся наша робота закінчується в будівництві їй в наші; доводиться також увагу звертати на оборону країни.

Вся Могучість.

Лист написав з села Голозубів, Володочеського району, на Проскуринській (Радянська Україна).

Діючий Терен, 13/ХІІ-29 року.

БЕЗРОБІТНІ ДЕМОНСТРУЮТЬ В ПОЛЬЩІ.

Рух безробітних у Польщі поширюється. Дедал частіше в пресі зустрічається повідомлення про виступи безробітних і сутички з поліцією. Днями відбулася величезна демонстрація безробітних біля магистрату в Тарнові. Безробітні пройшли через лаву полиців і вдерлися в кабінет мейора міста. Поліція розігнала демонстрацію. Сутічки безробітних з поліцією сталися також в Познані, де сильно побито поліція, а одного безробітного поранено. Учора відбулася велика демонстрація безробітних у Лодзі. Про демонстрації безробітних повідомляють також з Львова. Ці демонстрації теж викликали сутички з поліцією.